

20/IV

N° 15

Rok V.

WARSZAWA,
dnia 11 kwietnia
1922 r.

DZIENNIK ROZKAZÓW

T R E Ś Ć:

II. Rozkazy Kierownika Ministerstwa Spraw Wojskowych.

- 207. Zwolnienie wojskowych wyznania ewangelickiego w Wielki Piątek.
- 208. Zwolnienie wojskowych wyznania mojżeszowego na czas świąt Wielkanocnych.
- 209. Zrzeszenia podoficerów zawodowych — rozkaz.
- 210. Likwidacja Komitetu budowy obozów izolacyjnych.
- 211. Wydawnictwa wojskowe.
- 212. Bandera pociągu pancernego „Zagończyk”.
- 213. Warunki przyjęcia do Wyższej Szkoły Intendentury na kurs 1922/24 r.
- 214. Warunki przyjęcia do Szkoły Sztabu Generalnego na kurs 1922/24 — wyjaśnienie.
- 215. Określenie słów: „dowódca” i „komendant”.
- 216. Słownictwo z zakresu jazdy.
- 217. Wykonywanie kontroli przez Najwyższą Izbę Kontroli i Okręgowe Izby Kontroli.

- 218. Skróty telegraficzne.
- 219. Bocznice kolejowe.
- 220. Zmiana ust. VII. rozk. poz. 352 Dz. Rozk. Nr. 14/1920.
- 221. Udzielanie urlopów dla odbycia połogu urzędnikom cywilnym, zatrudnionym w urzędach, instytucjach i zakładach wojskowych.
- 222. Anulowanie rozkazu „Wygodzenie ludności cywilnej zaprzęgami wojskowymi”.

Dział Gospodarczy.

- 223. Postępowanie w wypadkach zagubienia kart opałowowych.
- 224. Podwyższenie wynagrodzenia kapelanów pomocniczych.
- 225. Sprostowanie do Dzien. Rozk. Nr. 39, poz. 717.
- 226. Uzupełnienie rozk. „Przepisy o zakupie koni dla wojska”.
- 227. Unieważnienia.

Załącznik Nr. 1 — Obwieszczenia.

Załącznik Nr. 2, 3 i 4 do poz. 213.

II. ROZKAZY KIEROWNIKA MINISTERSTWA SPRAW WOJSKOWYCH.

W. W. N. 790.

207.

Zwolnienie wojskowych wyznania ewangelickiego w Wielki Piątek.

Zarządzam zwolnienie, o ile służba na to pozwala, w Wielki Piątek, dnia 14 kwietnia 1922 r., jako w obowiązujące święto ewangelickie, osób wojskowych wyznań ewangelickich, jakoteż baptystów i menonitów od ciężkich robót i zajęć i wysłanie ich do swego kościoła na nabożeństwo, połączone ze spowiedzią wielkanocną.

Dowódcy oddziałów, zakładów i urzędów ogłaszają ten rozkaz i przekonają się o jego wykonaniu.

(O powyższym rozkazie wszystkie D. O. K. zostały w swoim czasie zawiadomione).

W. W. N. 517.

208.

Zwolnienie wojskowych wyznania mojżeszowego na czas świąt Wielkanocnych.

Zarządzam zwolnienie wojskowych wyznania mojżeszowego od ciężkich robót i zajęć w dni Świąt Wielkanocnych (Pesach) wyznania mojżeszowego od zachodu słońca dnia 12.4 do zachodu słońca od dnia 14.4, oraz od zachodu słońca dnia 18.4, do zachodu słońca dnia 20.4, a w dni wolnych świąt, t. j. od 15.4 do 18.4 włącznie do godz. 9-ej rano z prawem otrzymania przepustek na wyjście poza obręb koszar i wzięcie udziału w nabożeństwach, odprawianych w synagogach.

O ile na to służba pozwala, należy na te dni udzielać urlopów świątecznych.

Na czas wyżej wymienionych świąt, t. j. od 12.4 do 20.4 włącznie, zezwalam na wypłacenie strawnego żołnierzom wyznania mojżeszowego, z równoczesnem przyznaniem prawa zakupu racji żywnościowych wojskowych, przyczem artykuły wzbronione przepisami religijnymi mogą być surogowane według obowiązującej tabeli surogatów, ogłoszonej w Dz. Rozk. Nr. 8.22.

Celem ułatwienia zadania Gminom Żydowskim, względnie Rabinatom, podadzą im Dowództwa Garnizonów do wiadomości w terminie nieprzekraczalnym do 5 kwietnia wykaz dokładny wojskowych wyznania mojżeszowego, znajdujących się u nich w stanie.

Dowódcy Oddziałów, Zakładów i t. d. ogłaszają ten rozkaz i przekonają się o jego wykonaniu.

(O powyższym rozkazie wszystkie D. O. K. zostały w swoim czasie zawiadomione).

O. I. Szt. Gen. 2076. Org.

209.

Zrzeszenie podoficerów zawodowych — zakaz.

Uwzględniając konieczność zaspokojenia potrzeb materialnych i kulturalnych szeregowych zawodowych, poleciłem wdrożyć prace przygotowawcze nad ujęciem tej sprawy służbowo przez dowódców w formie, odpowiadającej ściśle zasadom dyscypliny i organizacji wojskowej. Zanim prace

te będą ukończone, rozkazuję niezwłocznie rozwiązać wszystkie istniejące obecnie w wojsku związki podoficerów zawodowych bez względu na ich statut, oraz zakazuję organizowania, zatwierdzenia, względnie propagowania jakichkolwiek związków tego rodzaju.

Dowódcem O. K. polecam, aż do czasu ustalenia przez M. S. Wojsk. sposobów zaspakajania potrzeb kulturalnych i materialnych szeregowych zawodowych, dołożyć wszelkich starań w ramach zakresu ich działania, aby szeregowy zawodowy nie był pozbawiony w tym względzie wydanej pomocy z ich strony, choćby w sposób dorywczy, od wypadku do wypadku. Pewne udogodnienia dla podoficerów zawodowych, które posiadali dzięki związkom, należy im, o ile możliwości, utrzymać mimo rozwiązania związków (np. osobne stołownie i t. p.)

O. I. Szt. Gen. 2899 O. d. B.

210.

Likwidacja komitetu budowy obozów izolacyjnych.

Utworzony w myśl rozkazu M. S. Wojsk. poz. 45 i 46 Dziennika Rozkazów Tajnych Nr. 4.21 z dn. 20.2.1921 r. Komitet, oraz Zarząd Główny Budowy Obozów Izolacyjnych w Siedlcach, Małkini i Dęblinie ma przejść bezzwłocznie w stan likwidacji pod nazwą „Komitet i Zarząd Główny Budowy Obozów Izolacyjnych w Siedlcach, Małkini i Dęblinie w Likwidacji“.

Termin prekluzyjny dla zlikwidowania się Komitetu naznaczam do dnia 1-go maja 1922 r., do tego też terminu wszystkie akta, rachunki, oraz budowy Komitetu mają być przekazane Dep. V. Inż. i Sap.

Departament V Inż. i Sap. przygotowuje do dnia 1-go kwietnia b. r., wnioski odnośnie sposobu przejęcia prac Komitetu tak, ażeby od dnia 1-go kwietnia do dnia 1-go maja wszystkie wskazane prace zostały zakończone przyczem:

1. Budynki Obozu Izolacyjnego w Siedlcach, przeznaczone dla kom. zapas. san. Nr. 9, mają być przekazane komisyjnie i protokółarnie w stanie wykończonym do D. O. K. Nr. IX w Brześciu n/B. do dnia 31-go marca b. r., a budynki Obozu Izolacyjnego w Małkini, przeznaczone na zakłady inwalidzkie, przekazane być mają nie później, jak do dnia 1-go maja 1922 r. do administracji D. O. K. Nr. I, w Warszawie.

2. Wszystkie rachunki, kosztorysy wykonawcze, protokoły odbiorcze i akta z Budowy Obozów Izolacyjnych w Dęblinie i Siedlcach winny być zakończone w terminie do dnia 1-go maja 1922 r. z wykazaniem kwestji spornych i pretensji przedsiębiorców, zakwestjonowanych przez Komitet Budowy Obozów Izolacyjnych.

3. Akta i dowody, oraz budowa Obozu Izolacyjnego w Małkini mają być przekazane Dep. V przez Komitet w likwidacji do dnia 1-go maja b. r. w ich stanie faktycznym.

W związku z powyższem rozporządzeniem ustanawiam i zatwierdzam w miejsce dotychczasowego „Komitetu Budowy Obozów Izolacyjnych“ przejściowy skład „Komitetu Budowy Obozów Izolacyjnych w Likwidacji“, jak następuje:

1. Przewodniczący pułkownik Bronisław Jakesch, Inspektor Dep. VIII San.

2. Członkowie: Generał podporucznik Inżynier Eugenjusz Kątkowski.

3. „ Urzędnik wojskowy VII r. Inżynier Brunon Paprocki.

Przyczem prace Komitetu w Likwidacji mają się odbywać przy stałym współudziale, jak i poprzednio:

a) Najwyższej Izby Kontroli.

Przedstawicieli: b) Ministerstwa Skarbu, oraz w razie potrzeby

c) Prokurat. General. Rzplitej Polskiej.

W uzupełnieniu rozkazu niniejszego, jako organy wykonawcze „Komitetu w Likwidacji“ budowy Obozów Izolacyjnych w Małkini, Siedlcach i Dęblinie, na miejsce Głównego Zarządu Budowy Obozów Izolacyjnych i Kierownictw Budowy Obozów Izolac. w Siedlcach, Małkini i Dęblinie, zatwierdzam przy Departamencie VIII Sanitarnym, jako czasowe powiększenie „Składu faktycznego“, ustalonego rozk. L. 4900.Org. do dnia 1-go maja 1922 r. przydział następującego personelu, stanowiącego „Biuro Likwidacyjne Budowy Obozów Izolacyjnych“:

1. Członek Komitetu oddelegowany wyłącznie do spraw technicznych i rachunkowych Inżynier Em. Gen. ppor. Kątkowski

2. Szef Zarządu w likwidacji Inżynier . Inż. Brunon Paprocki, urz. w. VII r.
3. Kierownik robót w Małkini Inżynier . Augustynowicz Jan, urz. cyw. VI ktg.
4. Technik przy kierownictwie robót w Małkini Terlecki Kazimierz, urz. c. VIII ktg.
5. Buchalter Zarządu Pławski Kazimierz, urz. c. VI ktg.
6. Pomocnik Buchaltera Zarządu Węzyk Tadeusz, urz. c. VII ktg.
7. Referent Mioduszevska Michalina urz. c. VIII ktg.
8. Kancelista Soltycka Marja, urz. c. IX ktg.
9. Woźny Zacheja Józef.

Na Szefa Zarządu w likwidacji pozostawiam i naznaczam urz. wojsk. VII r. Inżyniera Brunona Paprockiego z tem, że funkcje jego zostaną zakończone do dnia 1-go maja b. r.

Wymieniony powyżej skład osobowy obciąża przejściowy skład faktyczny Dep. V Inż. i Sap. M. S. Wojsk.

Rozkaz niniejszy anuluje rozkazy: Dz. R. T. Nr. 4 z dnia 20.2.1921 r., poz. 46 o „Utworzeniu Komitetu Budowy Obozów Izolacyjnych w Siedlcach, Małkini i Dęblinie“ i poz. 46 o „Utworzeniu Gł. Zarządu Budowy Obozów Izolacyjnych“.

O. III. Szt. Gen. 3680. Reg.

211.

Wydawnictwa wojskowe.

Zatwierdzam „Tabele strzelnicze do armaty 105 mm. wzór 1913“, oraz „Tabele strzelnicze do 155 mm. haubicy Schneidera wzór 1917“.

O. III. Szt. Gen. 3375. Reg.

212.

Bandera pociągu pancernego „Zagończyk“.

Zezwalam, by D-two Pociągu Pancernego Nr. 14 „Zagończyk“ używało nieurzędowo (t.j., jako bandery) chorągwi ofiarowanej przez hr. Krasicką.

O. III. Szt. 383. Szk.

213.

Warunki przyjęcia do Wyższej Szkoły Intendentury na kurs 1922/24.

1. Oficerowie w stopniu od porucznika — majora W. P. wszystkich rodzajów służby wojskowej, pragnący się poświęcić zawodowej służbie intendentury, mogą celem otrzymania fachowego wykształcenia, prosić o przyjęcie do Wyższej Szkoły Intendentury na warunkach określonych ustępem 2.

2. Warunki przyjęcia:

- a) Stan fizyczny gwarantujący zupełną zdatność do służby na dłuższe lata.
- b) Ze względu na właściwość służby kierowniczej administracyjno-gospodarczej, wymagającej dużej energii, rzutkości i inicjatywy, oraz dla podołania przez dłuższy czas studjów wyężdżającej pracy umysłowej, wymagany jest stosunkowo młody wiek, którego górnej granicy jednakże nie ograniczam, by umożliwić dostęp wszystkim zdolnym.
- c) Ukończenie szkoły średniej ze świadectwem dojrzałości. Odnosnie do zrównoważenia niezarejestrowanych przez M. S. Wojsk. szkół zagranicznych lub krajowych, ze szkołą średnią typów ustalonych w kraju, rozstrzyga w ostatniej instancji M. S. Wojsk. po porozumieniu z M. W. R. i O. P.; przy równych warunkach mają kandydaci z rozporządzeniami, względnie najdalej posuniętymi studjami wyższymi, pierwszeństwo.

- d) Najmniej 5 lat służby oficerskiej. Oficerowie linjowi ze służbą frontową i oficerowie służby gospodarczej z przebytą służbą na froncie, przy równych wynikach egzaminu i równej kwalifikacji, mają pierwszeństwo przed innymi.
- e) Dokładna znajomość zasad służby gospodarczo-administracyjnej pułku i równorzędnych oddziałów.
- f) Kwalifikacja bardzo dobra.

3. Przyjęcie słuchaczy następuje w drodze konkursu, opierającego się na wykazach kwalifikacyjnych (zał. Nr. 2. (A) odnośnie do punktu 2 a) — b) i na wyniku z 2 egzaminów wstępnych.

4. Każdy kandydat do Wyższej Szkoły Intendentury przedkłada w drodze służbowej do M. S. Wojsk. Departamentu VII Int. własnoręcznie napisane podanie o przyjęcie, wraz z wykazem kwalifikacyjnym, wykonanym ściśle według załączonego wzoru (zał. Nr. 2. (A)).

W wykazie kwalifikacyjnym winien kandydat wypełnić dokładnie rubryki o 1—16 i od 17—22 wraz z sumarycznym przebiegiem służby, stwierdzając prawdziwość i ścisłość własnoręcznym podpisem.

Rubrykę 16-tą wypełnia i podpisuje lekarz, wyznaczony przez przełożonego Dowódcę kandydata. Rubryki 23—26 wypełniają i podpisują przełożeni Dowódcy kandydata, którzy po zaopiniowaniu powinni mieć na oku cel tego wykazu, a więc umożliwienie sprawiedliwego wyboru kandydatów do Szkoły Intendentury.

Kwalifikacja winna być obiektywna i rzeczowa, dająca możność należytego ocenienia kandydata.

Wykazy winny być wykonane jaknajdokładniej i pismem czytelnym.

Jako ostateczny termin wpłynięcia podania do Departamentu VII Int. oznaczam dzień 30-go maja 1922 r. Podania, które wpłyną po tym terminie do M. S. Wojsk. uwzględniane nie będą.

5. Komisja w składzie: Szefa Dep. VII., jako przewodniczącego, dwóch oficerów sztabowych int. z Departamentu VII Int., oraz przedstawiciela Wyższej Szkoły Intendentury, zadecyduje, którzy kandydaci odpowiadają warunkom kwalifikacyjnym i zawiadomi przez Oddział V Sztabu Generalnego podległe M. S. Wojsk. dowództwa o dokonanych wyborze, celem powołania ich do egzaminów przedwstępnych.

6. Egzamin przedwstępny pisemny odbędzie się 1—2 sierpnia 1922 r., przy poszczególnych D. O. K., w których obrębie kandydaci w chwili egzaminu pełnią służbę.

Kandydaci z Grupy Operacyjnej Bieniakonie i 2-ej Armji składają egzamin przedwstępny przy D. O. K. Grodno (Wilno).

Egzamin przedwstępny polega na opracowaniach:

- a) tematu pisemnego z wiedzy ogólnej,
- b) " " z historii Polski,
- c) " " z geografji Polski,
- d) " " ze służby int. (zaprowiantowanie w pewnych, określonych warunkach).

Egzamin przedwstępny odbędzie się w celu zapewnienia zupełnej bezstronności oceny wypracowań, pod ścisłą klauzulą. Wyższa Szkoła Intendentury w porozumieniu z Dep. VII Int. przygotowuje odpowiednią ilość tematów na każde O. K., dokąd w zabezpieczonych kopertach zostaną rozesłane i przez Komisję Egzaminacyjną wobec kandydatów otwarte.

Kandydaci opracowują wszystkie wypracowania na arkuszach egzaminacyjnych stemplowanych i numerowanych, zarówno na samym arkuszu, jak i na specjalnie przystosowanym do oddarcia górnym skrawku arkusza (kuponie), który do każdego D. O. K. dostarczy Wyższa Szkoła Intendentury (zał. Nr. 4. (C)). Kandydaci wpisują na kuponie arkusza swoje nazwiska i imiona, stopień wojskowy, przydział, dokładny adres, numer O. K., oddając go do rąk przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

W skład Komisji Egzaminacyjnej wchodzi dwaj oficerowie, wyznaczeni przez Dowódcę O. K. i Szef Intendentury O. K., jako przewodniczący.

Po skończonym egzaminie przesyła Komisja bezzwłocznie wypracowania opieczetowane do Wyższej Szkoły Intendentury (Warszawa, Krakowskie Przedmieście 64) do oceny specjalnej Komisji, której skład ustali Komendant Szkoły w porozumieniu z Dep. VII Int., a kupony przysyła pod ścisłą tajemnicą i osobistą odpowiedzialnością przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej do rąk Szefa Departamentu VII Int.

Komendant Wyższej Szkoły Intendentury po dokonanej ocenie wypracowań przez Komisję, przedkłada Szefowi Departamentu VII wykaz kwalifikacyjny, załączając według porządku osiągniętej lokaty wszystkie wypracowania z wymienieniem numerów wypracowań.

Szef Departamentu VII stwierdza na podstawie otrzymanych kuponów, które nazwiska odpowiadają dotyczącym numerom na wykazie kwalifikacyjnym i ustala powołanie kandydatów do egzaminu wstępnego w myśl art. 7.

7. Kandydaci, którzy zdali egzamin przedwstępny ze stopniem zadawalającym, zostaną dopuszczeni do ustnego egzaminu wstępnego, który odbędzie się w październiku 1922 r. w Wyższej Szkole Intendentury.

8. Egzamin wstępny polega na wykazaniu zasad znajomości:

- a) matematyki,
- b) fizyki,
- c) chemii nieorganicznej.

9. Dla orientacji kandydatów podano zestawienia (patrz załącznik Nr. 3 (B.), przedmiotów i zakres, w jakim się je wymagać będzie, oraz źródła dla przygotowania się kandydatów do egzaminu przedwstępnego i wstępnego.

10. Przy powołaniu kandydatów do zdawania egzaminu przedwstępnego udzieli im ich Dowództwo urlopu okolicznościowego.

11. Dopuszczeni do egzaminów wstępnych kandydaci otrzymują bezzwłocznie dłuższe urlopy okolicznościowe, celem przygotowania się do tych egzaminów.

12. Celem wyrównania warunków konkursowych przy egzaminie przedwstępnym i wstępnym na korzyść oficerów, którzy, służąc bez przerwy na froncie, znajdowali się w gorszych warunkach środowiska naukowego od innych swych kolegów, zaliczać się będzie kandydatom przy 2-ch egzaminach do sumy punktów, uzyskanych przy tych egzaminach, jeszcze dalsze punkty, według następującego klucza:

- a) 1 punkt za 3 miesiące frontu w W. P. nie wyżej, jak w Dow. Bryg., a dla oficerów służb w Dow. Dyw.
- b) 5 punktów za jeden Krzyż Walecznych.
- c) 10 punktów za Virtuti Militari V kl. (z wyłączeniem punktu b).
- d) 5 punktów za ranę (więcej ran odniesionych w jednej i tej samej bitwie, liczyć należy za jedną).

Służbę w W. P. liczyć od 1.11.1918 r.

W żadnym wypadku ogólna suma punktów dodatkowych, otrzymanych tą drogą, nie może przekroczyć 20% sumy punktów osiągniętych ze zdawanych przedmiotów, tak przy egzaminie przedwstępnym, jak i wstępnym.

O. III. Szt. Gen. 3627. Szk.

214.

Warunki przyjęcia do Szkoły Szt. Gen. na kurs 1922/24 — wyjaśnienie.

Odnosnie do pkt. 12 „Warunki przyjęcia do Szkoły Sztabu Generalnego na kurs 1922/24“, ogłoszonym w Rozk. Nr. 6 z dnia 14.2.1922, pozycja 97, wyjaśniam: służbę w Wojsku Polskim należy liczyć od 1.11.1918.

Szef Oddziału V Sztabu Generalnego i Komendant Szkoły Sztabu Generalnego, jako czynniki współdziałające przy przeprowadzeniu przyjęcia, zastosują się do powyższego.

W. I. N. W. 893.

215.

Określenie słów, dowódca i komendant.

Zatwierdzam ustalone przez Centr. Komisję Słownictwa Wojskowego na posiedzeniu w dn. 11.2.22 r. określenie słów dowódca i komendant:

Dowódcą nazywamy prowadzącego, lub mającego pod swemi rozkazami oddział wojska, np. dowódcę drużyny, dowódcę kompanji, dowódcę korpusu, dowódcę załogi.

Komendantem nazywamy kierującego jednostką, nie będącą oddziałem wojska, np. komendant zakładu, komendant miasta, komendant szkoły, komendant twierdzy, komendant dworca.

Dowódca i jego sztab tworzą dowództwo, komendant wraz ze sztabem stanowią komendę.

W. I. N. W. 811.

216.

Słownictwo z zakresu jazdy.

Zatwierdzam poniżej podane słownictwo z zakresu jazdy, ustalone na posiedzeniach Centr. Komisji Słownictwa Wojskowego w dn. 6.12.1921, 21.1.1922 i 11.2.1922.

Na określenie rodzaju broni w oficjalnem słownictwie wojskowem używa się wyrazów: „jazda“ i „kawalerja“, jako równorzędnych i równoznacznych.

Wyraz „jazda“ w znaczeniu czynności jeżdżenia musi być zawsze zaopatrzony w określenie, a więc: „jazda konna, jazda w zaprzęgu, jazda samochodem“ i t. p.

Pozatem wprowadza się następujące określenia: „harcownik“ — kawalerzysta w szyku luźnym zagończyk „zagon“ — działanie partji konnej na tyłach przeciwnika (raid);

„pozorniki“ — cele, udające nieprzyjaciela;

„chochoł“ — manekin słomiany do ćwiczeń bronią białą;

„gomuła“ — masa gliniana do rąbania;

„pierścienie“ — koła żelazne do ćwiczeń lanca;

„łozą“ — pręt do rąbania;

„cięcie“ — rąbanie szablą;

„robienie bronią białą“ — władanie bronią białą;

„ujeżdżalnia“ — maneż;

„zastęp“ — grupa jeżdżąca w maneżu;

„ciąg“ chód konia dwoma śladami;

„żywopłot“ — przeszkoda (herdel);

„koniowód“ — żołnierz broni konnych, trzymający konie żołn. spieszonych (dawniej konno-wodny);

„luzak“ — jeździec, prowadzący luźne konie;

„flankier“ — szperacz konny.

W. K. G. 563. K. A.

217.

Wykonywanie kontroli przez Najwyższą Izbę Kontroli i Okręgowe Izby Kontroli.

W związku z przeprowadzoną organizacją pokojową siły zbrojnej i z podziałem obszaru Państwa na 10 Okr. Korp., podaję do wiadomości, że, unormowaną ustawą z dnia 8.6.1921 r. Dz. U. Nr. 51, p. 814, kontrolę państwową administracji wojskowej wykonywać będą:

- a) Najwyższa Izba Kontroli, w stosunku do Ministerstwa Spraw Wojskowych, jako władzy naczelnej i wszystkich jego oddziałów, departamentów, oraz instytucji, zakładów i oddziałów centralnych.
- b) Okręgowe Izby Kontroli, w stosunku do D. O. K. i wszystkich położonych na terenie D. O. K. urzędów, oddziałów, formacji, zakładów, magazynów i t. p. jednostek i oddziałów gospodarczych wojskowych, o ile ich kontrola nie została zastrzeżona Najwyższej Izbie Kontroli.

Począwszy od 1.1.22 r. ustala się właściwość Okręgowych Izb Kontroli w stosunku do poszczególnych D. O. K. w następujący sposób:

Okręgowa Izba Kontroli w Warszawie — D. O. K. Warszawa

Okręgowa Izba Kontroli w Kielcach — D. O. K. Łódź

Okręgowa Izba Kontroli w Kowlu — D. O. K. Lublin i D. O. K. Brześć n/B.

Okręgowa Izba Kontroli we Lwowie — D. O. K. Lwów D. O. K. Przemyśl i do czasu otwarcia

Okr. Izby Kontr. w Krakowie D. O. K. Kraków.

Okręgowa Izba kontroli w Poznaniu — D. O. K. Poznań i D. O. K. Toruń (Pomorze)

Okręgowa Izba kontroli w Wilnie — D. O. K. Wilno.

(Obecnie Urząd Kontroli Państw. przy delegacie Rządu Rzeczypospolitej Polskiej).

(Obecnie D-two 2-ej Armji i Grupa Bieniakonie).

Przypominam, iż wszystkie oddziały, zakłady i instytucje wojskowe tudzież referaty resortowe D. O. K. muszą być dokładnie obznajomione z zadaniami i uprawnieniami Okręgowych Izb Kontroli, ustalonymi ustawą z dn. 8 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 5, p. 314).

W celu ułatwienia Najwyższej Izbie Kontroli i Okręgowym Izbom Kontroli wykonania swoich czynności polecam:

Dowódcom wszystkich O. K. i dowódcy 2-giej Armji wydać odpowiednie rozkazy aby:

1. Przesyłać niezwłocznie właściwym Izbom Kontroli wykazy wszystkich znajdujących się na terenie danego Okręgu Korpusnego (wzgl. na terenie 2 Armji) oddziałów, zakładów, formacji, magazynów i jednostek gospodarczych z wyszczególnieniem ich miejsca postoju i Kom. Gospodarczych, do których są przydzielone, oraz by zawiadamiano Izby Kontroli każdorazowo o wszystkich zaszłych w tym względzie zmianach.

2. Dostarczać Izbom Kontroli wszystkich do wykonywania kontroli potrzebnych danych, a szczególności wszelkich rozkazów natury gospodarczej, miesięcznych wykazów, zawartych umów i zamówień nie później, jak 10-go każdego miesiąca za ubiegły miesiąc, jak również odpisów umów, zawartych na sumy ponad 10 milionów mk. i na czasokres dłuższy niż 6 miesięcy. niezwłocznie po ich zawarciu, przewidzianych w przepisach o kasowości i rachunkowości na r. 1922, miesięcznych sprawozdań o obrocie pieniężnym i kwartalnych zamknięć rachunkowych w ustalonych terminach, oraz by, udzielano Izbom Kontrolnym wszelkich żądanych przez nie wyjaśnień, aktów, dowodów rachunkowych i t. d. Z rozkazów tajnych D. O. K., jak i M. S. Wojsk. należy dla okręgowej Izby Kontroli przysyłać odpisy tylko tych, które dotyczą spraw, podpadających pod kontrolę tych Izb, z wyjątkiem rozkazów dotyczących podziału i przeznaczenia zapasów mobilizacyjnych.

3. Wreszcie należy wydać odpowiednie rozkazy by Okręgowym Izbom Kontroli przysyłać regularnie wszelkie specjalne instrukcje, regulaminy i przepisy, dotyczące gospodarki pieniężnej i materiałowej, z wyłączeniem ściśle tajnych, które dotyczą specjalnie podziału i przeznaczenia zapasów, służących dla celów mobilizacyjnych.

4. Żeby Komisje odbiorcze, podlegające D. O. K. zawczasu zawiadamiały Okręgowe Izby Kontroli o mających się odbyć odbiorach, dla ewentualnego delegowania przedstawiciela. Co do bliższych szczegółów tego postępowania, w jaki sposób, w jakim terminie i w jakich wypadkach zawiadomienia te mają mieć miejsce, winne D. O. K. wejść w porozumienie z właściwą Okręgową Izbą Kontroli.

Stosownie do powyższego, zmieniam odnośne ustępy rozkazu, ogłoszonego w Dz. Rozk. Nr. 8 z r. 1921, poz. 158.

Odpisy wszystkich wykazów, rozkazów i t. d., przysyłanych Okręgowym Izbom Kontroli należy jednocześnie przesyłać i nadsyłać w przyszłości Oddz. Kontroli Admin., Wojsk. Kontr. Gen.

O ile ma być kontrolowaną sprawa, stanowiąca przedmiot tajemnicy wojskowej, kontrolowany ma obowiązek zażądać od przedstawiciela N. I. K., wzgl. O. I. K. wylegitymowania się, poczem udziela mu wszelkich wyjaśnień i przedłoży sprawę do wglądu z tem, by kontrolujący odnotował na akcie (z podpisem czytelnym), te pozycje, które zostały mu podane do wiadomości, oraz, że udzieloną mu została uwaga o obowiązującej w danym wypadku tajemnicy wojskowej.

Każdorazowo o odbytej przez delegatów N. I. K., wzg. O. I. K. kontroli spraw, stanowiących przedmiot tajemnicy wojskowej, D-ca formacji niezwłocznie ma zameldować D. O. K., donosząc o wszystkich, bez wyjątku w szczegółach, które zostały podane do wiadomości kontrolującemu.

Odnośnie do obowiązku ścisłego stosowania się do przepisów i zarządzeń kontroli Państwowej szczegółowa instrukcja jest w opracowaniu. Trzeci ustęp rozk. M. S. Wojsk. O. Adm. L. 2378.21. A. T. Dz. R. Nr. 2 z 1922, poz. 42) anuluje.

Skróty telegraficzne.

W związku z moim rozporządzeniem O. Adm. 442/A. (Dz. Rozk. Nr. 7 ex 922, poz. 114) zarządzam, aby korespondencja telegraficzna Naczelnego Prokuratora Wojskowego i Dep. IX Sprawiedliwości była adresowana i podpisywana za pomocą skrótów „Nacz-prok“ (Naczelný Prokurátor Wojskowy) i „Depspraw“ (Dep. IX Sprawiedliwości M. S. Wojsk.)

Bocznicze kolejowe.

Ze względu, iż zachodzą wypadki mylnej interpretacji rozkazów, ogłoszonych w Dz. Rozk. Nr. 29.1921 r., poz. 588 i Dod. Tajn. do Dz. Rozk. Nr. 1.1922 r. regulujących sprawy budowy, użytkowania i utrzymania norm.-tor. bocznic przez wojsko, potwierdzam, jak następuje:

1) Sprawy służby komunikacyjnej ześrodkowane są w M. S. Wojsk. (Oddz. IV Szt. Gen.), a D. O. K. nie posiadają żadnych odpowiedników dla tych spraw.

Sprawami służby kolejowej na terenie D. O. K. zajmuje się wojskowy Wydział Kolejowy przy Dyrekcji Kolejowej. D. O. K. zatem, w drobniejszych sprawach lokalnej natury (bocznic) zwraca się do Wojskowego Wydziału Kolejowego, a w sprawach zasadniczych i ogólnych bezpośrednio do Oddz. IV Szt. Gen., względnie w sprawach natury administracyjnej do Szefa Administracji.

Wprowadzony przez niektóre D. O. K. zwyczaj powierzania spraw służby kolejowej Dowódcom Oddziałów Wojsk Kolejowych, stacjonujących w obrębie D. O. K., jest nieuzasadniony i powinien być zaniechany. Tem samem musi ustać natychmiast używanie przez wspomnianych wyżej Dowódców tytułu: „Szef Kolejnictwa” lub też „Szef Służby Kolejowej”, ponieważ Dowódcy ci są jedynie referentami Dowódcy O. K. w sprawach Wojsk Kolejowych.

2) W myśl rozporządzenia M. S. Wojsk., wydanego w porozumieniu z Najw. Izbą Kontr. Państwa i Min. Skarbu — o kasowości i rachunkowości pieniężnej na rok 1922 (Dod. do Dz. Rozk. Nr. 1.1922, poz. 20, Dz. IV, paragr. VII, pkt. 8) wszelkie wydatki związane z budową i eksploatacją bocznic winny być contowane na resort poszczególnych odpowiednich Departamentów.

3) Ewentualnie, każdy poszczególny Zakład wojskowy, używający bocznic, winien bądźto przeprowadzić utrzymanie bocznic w własnym zakresie, bądź też uzyskać odpowiedni kredyt od swego fachowego D-tu i oddać, na podstawie pisemnej umowy, utrzymanie bocznic Zarządowi Kolejowemu, który ją będzie wykonywał na rachunek M. S. Wojsk.

4) Bocznicze niepotrzebne obecnie dla celów wojskowych powinny być przekazane protokółarnie Zarządowi Kolejowemu przy Dyrekcji, o ile na tę bocznicę reflektuje, lub też powinien być przedstawiony przez odnośny Zakład fachowemu Departamentowi wniosek na rozebranie bocznic.

Zmiana ustępu VII rozk. poz. 352 Dz. Rozk. Nr. 14.1920 r.

Ustęp VII rozkazu 352 Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 14.1920 r. zmieniam w tym kierunku, że Departamentom VII Intendentury i VIII Sanitarnemu nie należy przedkładać wykazów pomocniczej służby szpitalnej.

Udzielanie urlopów dla odbycia połogu urzędnikom cywilnym, zatrudnionym w urzędach, instytucjach i zakładach wojskowych.

Par. 1. Urzędniczki cywilne, zatrudnione w urzędach, instytucjach i zakładach wojskowych, które mają odbyć połów, mogą otrzymać na ten czas urlop, nie dłuższy jednak nad 8 tygodni.

Urzędniczki, które bez przerwy pozostają w służbie państwowej najmniej rok, otrzymują przez czas tego urlopu należne uposażenie; tym natomiast, które pozostają w służbie państwowej mniej niż rok, nie należy się za czas tego urlopu żadne uposażenie.

Par. 2. Urlop ten może otrzymać urzędniczka cyw., zatrudniona w wojskowości tylko na podstawie przedłożonego świadectwa lekarskiego, wystawionego i podpisanego przez lekarza-akuszerę, ordynatora Oddziału położniczo-ginekologicznego (wojskowego) Szpitala Okręgowego, a potwierdzonego przez Komendanta tego szpitala; zaś w garnizonach, w których niema szpitala Okręgowego — na podstawie świadectwa lekarskiego, wystawionego i podpisanego przez specjalistę akuszerę wojskowego, a w braku takowego — przez cywilnego i potwierdzonego przez Naczelnego lekarza Garnizonu.

W świadectwie powyższemu musi być stwierdzone, że dana urzędniczka jest rzeczywiście ciężarna i że odbędzie połóg. Nadto w tem świadectwie musi być oznaczony dzień, od którego ona ma przerwać pracę, tudzież czas, na jaki będzie potrzebować urlopu.

Par. 3. Po upływie czasu, na jaki urlop został udzielony, urzędniczka obowiązana jest stawiać się z powrotem do pracy.

Przedłużenie udzielonego dla odbycia połogu urlopu jest niedopuszczalne. W razie choroby ukończonym urlopie dla odbycia połogu, urzędniczka może otrzymać nowy urlop tylko na podstawie ogólnych przepisów o urlopach na wypadek choroby.

Par. 4. Postanowienia niniejsze nie mają zastosowania do urzędniczek kontraktowych.

X. 5970. Rem.

222.

Anulowanie rozkazu „Wygodzenie ludności cywilnej zaprzęgami wojskowymi”.

Rozkaz „Wygodzenie ludności cywilnej zaprzęgami wojskowymi, celem pomocy w robotach publicznych” i uzupełnienia tegoż rozkazu, — zamieszczone w Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 94.19 r., poz. 8665, Dz. Rozk. Nr. 12.20 r., poz. 292 i Dz. Rozk. Nr. 19.21 r., poz. 882 tracą moc obowiązującą, poczynając od dnia 15.V b. r.

1922 r.
DZIAŁ GOSPODARCZY.

D. VII. 8534. 993. W, K.

223.

Postępowanie w wypadkach zagubienia kart opałowowych.

W wypadkach zagubienia kart opałowowych, uprawniających do poboru racji opałowowych oficerów, urz. wojsk., urz. cyw. i robotników, należy postępować analogicznie z rozkazem 892 — Dz. Rozk. Nr. 50.21.

D. VII. 22316. W. Up.

224.

Podwyższenie wynagrodzenia kapelanów pomocniczych.

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zarządzam:

1. Wynagrodzenie kapelanów pomocniczych wszystkich wyznań wynosi miesięcznie połowę miesięcznego uposażenia funkcjonariuszów państwowych XII st. sł. bez dodatków rodzinnych.
 2. W razie wyjazdu służbowego przysługuje kapelanom pomocniczym wszystkich wyznań mianowanych dla całych rejonów dokument podróży, kredytowany bilet jazdy, oraz zwrot kosztów podróży, jak dla funkcjonariuszów państwowych XII st. sł., w pełnym wymiarze.
 3. Przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1-go marca 1922 r. i znoszą wszelkie rozporządzenia i przepisy sprzeczne z niniejszymi postanowieniami.
 4. Zaznaczyć w § 5 rozk. poz. 199 Dodatku do Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 14.T.1918 r., oraz w § 6 rozk. poz. 737 Dz. Rozk. Nr. 84.1920 r.
-

G. M. 4466. II.

225.

Sprostowanie do Dz. Rozk. Nr. 39, poz. 717. (Rozp. Rady Ministrów w przedmiocie uposażeń / osób wojskowych).

W Dzienniku Rozkazów Nr. 39.21, poz. 717, § 1, ustęp III, wiersz drugi, zamiast: „w art. 57”, winno być: „w art. 59”.

Art. 57 bowiem normuje dodatek drożyzniany do płacy podstawowej według klas miejscowości obliczany na podstawie mnożnej i mnożnika, art. 59 zaś normuje dodatek drożyzniany do wszystkich należności, z wyjątkiem dodatku drożyznianego do płacy podstawowej, obliczany na podstawie stopy procentowej od należności normalnej równej dla wszystkich stopni wojskowych i dla wszystkich klas miejscowości.

Obliczenie zatem dodatku drożyznianego do należności, ustalonych w ustępie II, powołanej na wstępie rozporządzenia, ma być uskuteczniane w myśl art. 59 Tymcz. Ustawy o uposażeniu osób wojskowych.

D. X. 6804. Rem.

226.

Uzupełnienie rozk.: „Przepisy o zakupie a wojska“.

Przepisy o zakupie koni dla wojska, ogłoszone w Dzienniku Rozkazów Nr. 10.1922, poz. 154, uzupełniam, jak następuje:

ROZDZIAŁ V.**Ulgi przy zakupie koni remontowych u znaczniejszych hodowców.**

W celu dania możności znaczniejszym hodowcom należytego przygotowania młodszych koni remontowych, Komisje Remontowe mają prawo na 3 miesiące naprzód przed faktycznem przyjęciem konia do wojska dawać sprzedawcy zadatek do wysokości 1/3 wartości konia. Dytyczy to tylko koni typu wierzchowego, wybitnych.

W tym wypadku Komisja Remontowa zawiera z właścicielem umowę piśmienną, w której określa: cenę konia, sumę zadatku, termin i miejsce faktycznego przyjęcia konia, jako też zapłaty reszty należności przez Komisję Remontową. Niezależnie od tego, umowa ta powinna zawierać zobowiązanie właściciela: że w ciągu określonego czasu koń będzie karmiony i utrzymywany dobrze i że będzie dostarczony w terminie i do miejsca z góry wskazanego przez Komisję Remontową. W umowie winno być również uwidocznione, że w wypadku, gdyby koń przed terminem oddania go do wojska uległ nieszczęśliwemu wypadkowi, lub z innych powodów został uznany przez Komisję Remontową za niezdatnego do wojska, właściciel konia jest obowiązany natychmiast pobrany zadatek zwrócić. Na wypadek zaś, gdyby właściciel nie chciał dotrzymać umowy i nie dostarczył wojsku zadatkowanego konia,— jest obowiązany zwrócić Komisji Remontowej zadatek w podwójnej sumie.

Powyższą umowę w oryginale otrzymuje Komisja Remontowa, właściciel zaś konia otrzymuje kopję.

W końcu umowy właściciel konia musi własnoręcznie pokwitować, że już otrzymał zadatek w takiej to sumie.

Po dostarczeniu konia umowę zwraca się właścicielowi, który daje pokwitowanie z otrzymania całej należności według wzoru Nr. 3, dołączonego do „Przepisów o zakupie koni“.

227.

Unieważnienia.

Unieważniam książkę inwalidzką Nr. 403, wystawioną przez P. K. U. 5 p. p. Leg. w Warszawie, na nazwisko Lindnera Henryka. (D. VII. 10355. W. Up.) i Nr. 31, wystawioną przez P. K. U. Warszawa - Miasto, na nazwisko Wojciechowskiego Józefa. (D. VII. 17818. W. Up.).

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1922 r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych
(—) SOSNKOWSKI
gen.-por.

Do niniejszego numeru załącza się: „Dodatek Tajny“ Nr. 11.

Wydano w Ministerstwie Spraw Wojskowych.

Troczono w Zakł. Graf. M. S. Wojsk. w Warszawie.

Za Nr. 4.000. 14.IV.1922 r.

O b w i e s z c z e n i a.

W. I. N. W. 1025.

Wydawnictwo Bellona.

Ze względu na to, że począwszy od N-ru kwietniowego ukaże się „Bellona” w rc rozmiarach—trzy poprzednie zeszyty (1—3) będą stanowić oddzielny tom (V). Do tego wyda Redakcja osobny „Spis treści”, który roześle wszystkim prenumeratorom „Bello każde 3 zeszyty „Bellony” będą stanowić oddzielny tom.

Ponieważ zeszyty 1 i 2-gi „Bellony” z r. 1922 są już wyczerpane, tym prenumerat z powodu późniejszego zgłoszenia prenumeraty nie otrzymali tych zeszytów, przeniesie s prenumeratę na kwartał drugi.

Mimo zwiększenia rozmiarów „Bellony” od kwietnia i mimo podwyższenia cen oraz honorarjów autorskich, prenumerata „Bellony”—dzięki zwiększeniu nakładu, wywoł bardziej rosnącym zapotrzebowaniem—pozostanie niezmieniona, czyli będzie wynosić: za to cena zaś pojedyncze numeru będzie wynosić — 175 mk.

(Powyższe obwieszczenie było ogłoszone w Rozk. Dz. M. S. Wojsk. Nr. 54 z dnia

O. IV. Szt. Gen. 11299. Poczta.

Likwidacja poczt polowych.

Poczty polowe Nr. 23 i 72 zostały z dniem 31 marca b. r. zlikwidowane. D-two niakonie i podległe oddziały przechodzą z dniem 1 kwietnia b. r. pod obsługę cywilnyc pocztowych w swych miejscach postoju.

O. K. Z. B. 1720. Budż.

Zaginięcie przesyłki pocztowej. (Wyciąg z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 722, i

Podaje się do wiadomości wszystkich Władz i Urzędów Państwowych, że w czasie zaginęła przesyłka pocztowa zawierająca 5.000 pokwitowań kasowych serji C., opatrzona od 795.001 do 800.000 wysłanych za pośrednictwem poczty z Warszawy do Rawy Mazowieck

W razie ewentualnego przedstawienia pokwitowania rzeczzonej serji opatrzonego jec żej podanych numerów na dowód wpłaty jakiegokolwiek sumy przypadającej na rzecz Skarbu należy osobę przedstawiającą zatrzymać i oddać w ręce policji, odnośny zaś protokół pr nośnemu sędziemu śledczemu.—

WYKAZ KWALIFIKACYJNY

(Szarża)

(Nazwisko i Imię)

Kandydata do Wyższej Szkoły Intendentury.

Imię i Nazwisko	Stopień i stanowisko	Przydział i ostatnia funkcja	Rodzaj broni lub służby	Data nominacji		Data urodzenia	Stan (wolny, żonaty)	Wykształcenie (jakie Szkoły, gdzie i kiedy ukończył)		Krótki opis służby oficerskiej do dn. 1 marca 1922 r.				Posiada języki	Stan fizyczny	Ilość miesięcy fr. W. P. nie wyżej jak w D-twie Brygady dla oficerów broni, dla oficerów gospodarczych do D-wa Armji	Ilość rozkazów pochwalnych Dyw. lub Grupy Oper. dla oficerów broni. Dla oficerów gospodarczych Wojak.	Ilość rozkazów pochwalnych Dow. Armji	Posiada Krzyż Walecznych po raz	Posiada Virtuti Militari V kl.	Był ranny w bitwie	Ocena kandydata przez D-cę, przy Służbach przez D-cę i Szefów Służb do Szefa Służby do Okręgu Korpusowego włącznie		U W A G I	
				Oficerskiej	Na posiadanym stopień			Cywilne	Wojskowe	Frontowej	Pozafrontowej	Frontowej	Pozafrontowej									Pułku, samoist. baonu, dyonu	Dywizji Piechoty (Bryg. Jazdy)		Okręgu Korpusu
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
										Ilość lat, miesięcy, dni służby oficerskiej odbytej:															
										W armjach obcych		W Wojsku Polskim													
										Na froncie	Poza frontem	Na froncie	Poza frontem												

Program egzaminu przedwstępnego i wstępnego do Wyższej Szkoły Intendentury.

I. Temat wiedzy ogólnej.

Opracowanie ma na celu wskazanie ogólnego wykształcenia kandydata, jego sposobu wyrażania swych myśli i pojęć, ich logicznego ujęcia i przedstawienia biegłości stylistycznej, oraz znajomości języka polskiego.

Temat powinien być wypracowany bez użytku jakichkolwiek podręczników, w przeciągu powyżej 4-ch godzin.

II. Historia Polski i Powszechna.

Przeobrażenia Wojskowości Polskiej, t. j. sposobu wystawienia, uzbrojenia, organizacji i taktyki wojskowej, oraz sposobu prowadzenia wojen od końca średniowiecza, aż do roku 1864.

Pogląd ogólny na rozwój wojskowości powszechnej. Orientacja w wielkich zagadnieniach historii politycznej XVIII i XIX w.

Temat winien być opracowany bez użytku jakichkolwiek podręczników, w przeciągu 2-ch godzin.

Podręczniki: Płk. Szt. Gen. Kukiel Zarys Historji Wojskowości w Polsce.
Smoleński Dzieje Narodu Polskiego — lub
Lewicki Dzieje Polski, wyd. Mościckiego albo Friedberga.
Colin Przeobrażenia wojny.
Zakrzewski Historia Powszechna tom III, albo odpowiednie tomy podręcznika Karajewa.

III. Geografia.

Główna znajomość geografji ogólnej, a przedewszystkiem geografji Polski i krajów ościennych, oraz umiejętność oceny stosunków geograficznych z punktu widzenia wojskowego.

Czas do opracowania — 2 godziny.

Podręczniki: Pawłowski, Sosnowski i Sujkowski — Geografia Ziemi Polskich.

IV. Znajomość zasad służby gospodarczo-administracyjnej pułku i równorzędnych oddziałów.

Kandydaci winni wykazać się dokładną znajomością zasad gospodarki wojskowej, ze szczególnem uwzględnieniem następujących organizacyjnych rozkazów i przepisów:

1. Tymczasowa organizacja gospodarki wojskowej. (Wydawnictwo M. S. Wojsk. 1919 r.).
2. Dziennik Rozkazów Nr. 48.920.
3. " " Nr. 32.920.
4. " " Nr. 42.921.
5. " " Nr. 8.922.
6. Dodatek do Dz. Rozk. Nr. 1, z r. 1922, poz. 20.

Temat pisemny ze Służby Intendentury. („Zaprowiantowanie w pewnych określonych warunkach”), ma być opracowany w ciągu 2-ch godzin.

V. Matematyka.

Algebra.

Liczby względne i działania na nich. Jednomiany i wielomiany. Rozkład wielomianów na czynniki. Największy dzielnik wspólny i najmniejsza wspólna wielokrotna jedno i wielomianów. Ułamki algebraiczne i działania na nich.

Równanie: rozwiązywanie równań na zasadzie pojęcia o równaniach równoznacznych. Znalezienie ułamków w równaniach, zawierających niewiadomą w mianowniku. Dyskusja równań pierwszego stopnia.

Funkcja liniowa: parametry funkcji linjowej. Wykres funkcji linjowej. Układ równań pierwszego stopnia i rozwiązywanie go różnymi sposobami. Potęgowanie. Działanie na potęgach dodatnich i ujemnych. Pierwiastkowanie. Działania na pierwiastkach. Działania na potęgach ułamkowych. Pierwiastki kwadratowe i sześciennie z liczb. Liczby niewymierne. Liczby urojone; liczby zespolone i sprzężone.

Równania kwadratowe. Własność pierwiastków równania kwadratowego. Zależność pierwiastków od współczynników. Funkcja kwadratowa. maximum i minimum; wykres.

Funkcje: $x^2 + y^2 = a^2$; $(x - x_c)^2 + (y - y_c)^2 = a^2$; $xy = a$.

Równanie wyższego stopnia: dwukwadratowe, zwrotne, dwumienne i trójmienne.

Układ równań wyższego stopnia.

Postępy arytmetyczne: wyznaczanie wyrazu dowolnego i sumy wyrazów postępu.

Postępy geometryczne: wyznaczanie dowolnego wyrazu i sumy wyrazów. Postęp geometryczny nieskończenie malejący.

Logarytmy. Zasady logarytmów. Zasadnicze własności logarytmów. Logarytmy dziesiętne. Cecha i mantysa.

Działania na liczbach z ujemną cechą i dodatnią mantysą. Collogarytmy.

Tablica logarytmów i ich zastosowanie.

Funkcja logarytmowa i jej wykres.

Zastosowanie logarytmów:

1. Do obliczania złożonych wzorów.
2. Do rozwiązywania równań wykładniczych.
3. Do obliczania procentów składanych, wkładów okresowych, spłat terminowych i rent.

Nierówności pierwszego i drugiego stopnia; nierówności ułamkowe.

Równania nieoznaczone pierwszego stopnia z dwiema niewiadomymi.

Połączenia: warjacje, permutacje i kombinacje.

Dwumian Newtona; obliczanie zasady naturalnych logarytmów.

Podręczniki: Jan Wojnicz-Sianożęcki . . Algebra.

Jackowski Algebra elementarna.

Geometria.

Utwory podstawowe: płaszczyzna, prosta, punkt.

Równość odcinków, kątów i trójkątów.

Porównanie trójkątów nierównych. Teoria prostych równoległych. Równoległoboki, koło; różne położenia prostej względem koła i dwu kół względem siebie. Podstawowe konstrukcje geometryczne i zastosowanie ich do zadań geometrycznych konstrukcyjnych.

Mierzenie odcinków. Proporcjonalność odcinków. Podobieństwo figur płaskich. Kąty w kole; proporcjonalność kątów i łuków. Miejsca geometryczne i zastosowanie ich do zadań konstrukcyjnych.

Mierzenie powierzchni prostokątów i wielokątów.

Pomiar koła i jego części.

Wzajemne położenie prostych i płaszczyzn w przestrzeni. Kąt dwuścienny i jego pomiar. Kąty trójsienne. Powierzchnie graniastosłupów i ostrosłupów. Objętości graniastosłupów i ostrosłupów. Powierzchnie i objętości brył obrotowych; walca stożka i kuli.

Podręczniki: Zydler Geometria elementarna.

Trygonometria.

Jednostki katowe: prosty kąt, stopień i radjan. Rozszerzenie pojęcia kąta. Funkcje trygonometryczne, jako stosunki boków trójkąta prostokątnego, zawierającego dany kąt. Funkcje trygonometryczne, jako stosunki pewnych linii w kole. Zmiany funkcji trygonometrycznych w zależności od zmian kąta.

Wzory redukcyjne i sprowadzanie funkcji trygonometrycznych do funkcji kąta ostrego. Wykresy funkcji trygonometrycznych. Funkcje trygonometryczne sumy i różnicy dwu kątów. Funkcje trygonometryczne kątów podwójnych i połowicznych. Suma i różnica funkcji trygonometrycznych. Wzory Simpsona. Przekształcanie wzorów trygonometrycznych. Doprowadzanie funkcji trygonometrycznych do postaci, dających się logarytmować.

Stosunek $\lim \left(\frac{\sin a}{a} \right) a = 0$.

Tablice naturalnych funkcji trygonometrycznych. Tablice logarytmów funkcji trygonometrycznych. Zastosowanie tablic. Równania trygonometryczne. Rozwiązywanie trójkątów prostokątnych i skośnokątnych. Wyznaczanie pól figur płaskich.

Podręcznik: Gabszewicz Trygonometria.

Egzamin będzie polegał na rozwiązaniu 3 zadań z algebry, geometrii i trygonometrii w zakresie powyższego programu i przeprowadzeniu dyskusji. Czas do opracowania — 4 godziny.

VI. Fizyka.

Mechanika.

Ruch. Ruch jednostajny. Tor. Prędkość. Wielkości kierunkowe i skalarne.

Składanie i odejmowanie pomieszczeń i prędkości. Ruchy niejednostajne: jednostajnie przyspieszony i opóźniony. Prędkość średnia i rzeczywista. Przyspieszenie. Prędkość i droga przebyta w tych ruchach.

Ruch jednostajny po kole. Prędkość obwodowa i prędkość kątowna. Prędkość kątowna jako wektor. Okres i ilość obrotów. Przyspieszenie dośrodkowe, jego kierunek i wartość.

Ruch drgający harmoniczny. Linja falowa. Wychylenie, amplituda, faza i okres. Prędkość i przyspieszenie w ruchu harmonicznym. Składanie kilku ruchów harmonicznych.

Zasady dynamiki. Galileusz, Newton. Bezwładność materji, jej przejawy. Siła. Ruch pod wpływem siły stałej. Masa. Jednostki masy i siły. Zasada niezależności działania sił. Popęd i pęd, ilość ruchu. Zasada działania i oddziaływania.

Składanie i rozkładanie sił zastosowanych w jednym punkcie.

Siła dośrodkowa i odśrodkowa, ich wielkość. Zastosowanie. Praca i energja. Wzór ogólny na pracę. Jednostki. Wykres pracy. Indykator. Energja kinetyczna i potencjalna. Przemiany energii. Zasada zachowania energii. Siły zachowawcze i rozpraszające. Perpetuum mobile.

O momentach. Moment siły. Moment jako wektor. Wypadkowa sił równoległych. Para sił, jej moment i praca. Środek sił równoległych.

Dźwignia i proste maszyny.

Ruch obrotowy brył. Moment bezwładności.

Zachowanie położenia osi swobodnych. Gyroskop. Ruchy precyzyjne.

Cieężar i ciążenie powszechne. Cieężar ciała i przyspieszenie ciężkości. Swobodny spadek ciał, równia pochyła, ruch ciał rzuconych ukośnie. Wahadło, jego ruch harmoniczny. Prawa tego ruchu. Wahadło złożone, długość jego. Wahadło sekundowe. Pomiar godzin. Zmienność godzin.

Ciążenie powszechne, prawo Newtona. Stała grawitacji, jej pomiar.

Masa i średnia gęstość ziemi.

Równowaga ciał ważkich. Trzy rodzaje równowagi i ogólne warunki. Ciała zawieszone i podparte.

Jednostki i wzorce. Wzorce zasadnicze i wtórne. Układ C. G. S., przyrządy i pomiary długości, kątów, czasu, mas, sił, mocy. Noniusze, linjały, suwaki, śruby mikrometryczne, sferometr, maszyna dzielnicza. Komparatory, Goniometry. Wagi zwyczajne i precyzyjne, wagi dziesiętne. Dynamometry. Wattmierze.

Odształcanie postaci i objętości. Sprężystość. Wydłużenie prętów. wytrzymałość na rozciąganie. Sztywność. Skręcenie.

Tarcie przy posuwaniu, współczynnik i kąt tarcia. Wpływ smarów. Tarcie przy toczeniu.

Statyka i dynamika cieczy.

Cechy charakterystyczne cieczy. Prawo Pascala. Prasa hydrauliczna. Rozkład ciśnień. Naczynia połączone. Parcie na ścianki i na dno. Prawo Archimiedesa. Równowaga ciał zanurzonych. Pomiar gęstości ciał stałych i ciekłych metodą ważenia, ważki Mohra, areometru, naczyń połączonych. Ścisłość cieczy. Rozkład prędkości w przewodach, wydatek i prędkość średnia. Ruch pod wpływem ciśnienia. Ciśnienie hydrodynamiczne. Lepkość cieczy. Opór w rurach.

Statyka i dynamika gazów.

Cechy charakterystyczne gazów. Prawo Pascala. Ciśnienie atmosferyczne. Barometry rtęciowe, metalowe, samopiszące. Prawo Archimiedesa. Zastosowanie. Ścisłość gazów.

Prawo Boyle-Mariotte. Prawo Daltona: Manometry: rtęciowy, metalowy, crusher. Ruch ciał stałych w gazach. Lepkość gazów. Anemometry. Pompy wodne. Pompy powietrzne.

Dyfuzja.

Dyfuzja gazów, prawo. Współczynnik dyfuzji. Wpływ temperatury i natury gazu. Dyfuzja przez ścianki porowate i zastosowania. Przenikanie. Dyfuzja w cieczach. Prawo Ficka. Osmoza. Dializa.

Teorja atomowa i teorja kinetyczna.

Budowa nieciągła materji. Ruch cząsteczek, ich energja i wywierane ciśnienie. Prawo Avogadry. Spójność w cieczech i ciałach stałych. Napięcie powierzchniowe.
Przyleganie. Zjawiska włoskowatości.
Adsorbcja i absorbcja.

Ciepło.

Temperatura, termometry. Skala temperatur.
Rozszerzalność ciał stałych. Spółczynnik rozszerzalności linjowej, powierzchniowej i objętościowej. Rozszerzalność anormalna. Zastosowania.
Rozszerzalność cieczy. Rozszerzalność wody.
Rozszerzalność gazów. Zmiany objętości i prężności. Prawo Gay-Lussaca.
Temperatura bezwzględna. Równanie charakterystyczne. Termometr gazowy.
Normalna objętość gazu. Gęstość gazów.
Kalorymetrja. Ciepło właściwe. Kalorja Kg. i gr. Kalorymetr wodny i lodowy.
Wielkość ciepła właściwego i jego zmiany. Prawo Dulong-Petit. Ciepło właściwe gazów
 C_p i C_v . Równoważnik mechaniczny ciepła. Zmiany energii cieplnej na mechaniczną i odwrotnie.
Zmiany stanu pod wpływem ciepła.
Topnienie i krzepnięcie. Krzywa temperat. i ilości ciepła. Temperatura topnienia. Topnienie wyraźne i niewyraźne. Ciepło utajone topnienia. Zmiany objętości przy topnieniu i wpływ ciśnienia. Zmiany allotropowe. Krzepnięcie i ciecze przechłodzone. Stopy, ich krzywe topliwości i ich budowa.
Parowanie. Para nasycająca, jej prężność, wpływ temperatury. Para przegrzana. Izometry ściśliwości par. Zasada Watta. Parowanie w gazach. Wrzenie. Warunki i temperatura wrzenia.
Wpływ ciśnienia. Gęstość par. Ciepło utajone parowania. Skroplenie par, warunki. Skroplenie gazów trwałych. Temperatura i stan krytyczny. Ochładzanie rozprężaniem adyabatycznym. Otrzymanie niskich temperatur. Ciekłe powietrze.
Rozpuszczalność. Roztwory rozcieńczone i nasycone, przesycone.
Punkt i mieszanina eutektyczna. Parowanie, wrzenie i krzepnięcie roztworów.
Stopy, jako roztwory metali.
Przewodnictwo ciepła. Unoszenie i promieniowanie. Ilość ciepła przeprowadzonego. Spółczynnik przewodnictwa. Przewodnictwo zewnętrzne. Opór cieplny ścianki. Przewodnictwo cieczy i gazów.
Hygrometrja. Wilgoć względna i bezwzględna. Hygrometry. Psychrometr.

Akustyka.

Drgania. Rozsprzestrzanie się fal w ośrodku sprężystym. Fale podłużne i poprzeczne.
Prędkość fali, jej długość. Energja fali. Odbicie, załamanie, i interferencja fal. Fale stojące.
Źródła dźwięku. Przewodzenie fal dźwiękowych. Prędkość dźwięku w różnych ośrodkach. Odbicie i echo. Znamiona dźwięków. Ton i szum. Natężenie. Wysokość tonu. Syrena. Zasada Doppler-Fizeau. Skale muzyczne. Dudnienie. Barwa dźwięku. Współdrżanie czyli rezonans. Rezonatory. Analiza i synteza dźwięków. Fonograf. Drgania strun. Piszczalki otwarte i zamknięte. Drgania prętów i płyt.
Organa mowy i słuchu, jako przyrządy fizyczne.

Optyka.

Światło, snop, wiązka, promień. Ciała przezroczyste, przejrzyste i nieprzezroczyste. Prostopadłe rozchodzenie się światła, optyka geometryczna.
Cień, półcień.
Odbicie światła. Prawa. Zdolność odbicia. Zwierciadła. Obrazy w zwierciadle płaskim. Ognisko zwierciadeł kulistych i tworzenie się obrazów w tychże. Aberacja sferyczna. Zwierciadło paraboliczne. Heliostat.

Łańłamanie ŗwiatła. Prawo i spółczynnik łañłamania. Przejście przez płytke płasko równoległą. Ośrodku dowolne. Refrakcja atmosferyczna. Odbicie całkowite. Łańłamanie w pryzmacie. Wychylenie. Soczewki zbierające i rozpraszające. Ognisko główne i środek optyczny. Tworzenie się obrazów. Zdolność zbierająca soczewek. Układ kilku soczewek. Aberacja sferyczna i astygmatyzm. Rozszczepienie ŗwiatła. Widmo. Wiązki jednobarwne. Synteza ŗwiatła białego. Barwy dopełniające. Barwa ciał dzięki odbiciu, pochłanianiu i rozpraszaniu.

Aberacja chromatyczna soczewek. Soczewki achromatyczne.

Przyrządy optyczne. Aparat fotograficzny, obiektyw. Aparat projekcyjny, aparat do powiększeń. Lupa. Okular dodatni i ujemny. Mikroskop, powiększenie, zdolność rozpoznawcza, immersja. Luneta astronomiczna, luneta Galileusza. Lornetki z pryzmatami. Telemetry. Refraktometry. Pulfricha, Abbego.

Prędkość ŗwiatła. Metody Rümera i Foucault.

Uginanie ŗwiatła. Interferencja. Fale ŗwietlne. Prążki interferencyjne. ŗwiatła dyfrakcyjne. Pierścienie Newtona. Barwy cienkich płytek. Zastosowanie meteorologiczne.

Podwójne łañłamanie ŗwiatła. Promień zwyczajny i nadzwyczajny.

Polaryzacja promienia zwyczajnego i nadzwyczajnego. Pryzmat Nicola. Natura ŗwiatła spolaryzowanego. Polaryzacja przez odbicie i łañłamanie. Skręcenie płaszczyzny polaryzacji. Polarymetrja.

Polarymetr półcieniowy.

Własności promieniste materji. Soektroskony. Widma ciał stałych i ciekłych. Prawo Stefana. Prawo Kirchhoffa. Rozkład energii w widmie. Widma prążkowe gazów i par. Analiza widmowa. Widma pochłaniania. Fluorescencja, fosforescencja.

Fotometrja. Dzielnosć promieniowania. Natężenie promieniowania. Emisja. Oświetlenie. Jednostki i wzorce. Violle, ŗwiece, lampa Hefnera. Fotometry Bunsena, Rumforda, Lummera — Brodhunna etc.

Oko, jako przyrząd optyczny, akomodacja. Oko nienormalne. Widzenie dwoma oczami. Stereoskop.

Magnetyzm.

Magnesy naturalne, magnesowanie żelaza, stali etc. Magnesy sztuczne. Bieguny magn. ich nierozdzielność. Prawo Coulomba. Biegun jednostkowy. Pole magn. jego natężenie i linje sił. Działanie pola na magnes. Budowa magnesu, nasycanie magn., wpływ tmp. Magnesowanie ośrodków materialnych. Ciała paramagnetyczne i diamagnetyczne. Stopień namagnesowania i spółczynnik magnetyczny. Przenikliwość magnetyczna. Zapóźnienie magnetyczne (Histereza).

Elektrostatyka.

Elektryzacja, dwa rodzaje elektryzacji. Działanie mechaniczne ciał naelektryzowanych. Jednostka ładunku elektrycznego. Prawo Coulomba. Ładunek na przewodniku jest na powierzchni. Rozkład ładunku po powierzchni przewodnika. Własność ostrzy. Ośłony.

Indukcja elektrostatyczna z zewnaź i z wewnaź. Potencjał elektro. Pojęcie i jednostka. Powierzchnia izopotencjalna. Pojemność elekt., jednostka. Pole elektr., natężenie jego i linje sił. Potencjał w pewnym punkcie pola. Praca w polu elektr. Kondensatory, ich łaczenia szeregowo i równoległe. Rola dielektryku. Stała dielektryczna. Elektrometry: bezwzględny Kelvina, Brauna, Wulfa i kwadrantowy. Machiny elektrostatyczne: Ramsdema, Winshursta.

Prądy elektryczne.

Spadek potencjału. Natężenie prądu i napięcie, jednostki: amper i volt. Prawo Ohma. Opór przewodników. Jednostka i wzorce oporów. Łaczenie oporów szeregowo i równoległe. Prawo Kirchhoffa. Upust. Opór przewodników w zależności od wymiarów i natury przewodnika. Opór i przewodnictwo właściwe. Oporniki różnych typów. Pomiar oporu. Dzielnosć i energia prądu. Przejawy cieplne — prawo Joule'a. Zastosowania: żarówki, stopki, piecyki elektryczne, przyrządy miernicze cieplne, lampa Nernsta.

Zjawiska termoelektryczne.

Zdolność termoelektryczna, zależność od temperatury. Ogniwa i stopy termoelektryczne. Termometry i pyrometry termoelektryczne. Zjawisko Peltier.

Przejawy magnetyczne prądu elektrycznego.

Odkrycie Oerstedta. Linje sił prądu prostoliniowego. Prawo Biot i Savart'a. Pole prądu kołowego. Równowaga prądu zamkniętego i listka magnet. Solenoidy. Busola stycznych. Galwanometry. Galwanometry z ruchowym magnesem. Elektromagnesy i ich zastosowanie. Działanie pola magnetycznego na prądy elektryczne. Reguła Fleminga. Koło Borlona, zastosowanie: galwanometry z ruchomą cewką, galwanometry strunowe, oscylografiy, silniki elektryczne etc. Działanie wzajemne prądów elektrycznych, oddziaływanie solenoidów. Wattmierz i elektrodynamometry.

Indukcja elektromagnetyczna.

Powstanie prądu indukcyjnego, jego kierunek i natężenie. Prawo Lenza. Indukcja w polu magnetycznym ziemskim. Transformator, cewka indukcyjna i odpowiednie przerywacze, prądnic, telefon. Indukcja własna. Opór pozorny uzwojeń. Prądy wirowe Foucault'a. Fale elektromagnetyczne. Wyładowania oscylacyjne. Współdrżanie obwodów. Prace Hertza, oscylator i rezonator. Własności fal Hertza. Detektor, zasada telegrafu bez drutu.

Przewodnictwo elektr. cieczy (elektrolity).

Prawo Faradaya. Ustrój prądu, oscylacja elektrolityczna. Polaryzacja. Akumulatory ołowiane i ich działanie i charakter. Ogniwa galwaniczne. Źródło energii ogni. Volty, Bunsen, Daniela, Laclanch'a. ogniwa suche etc.

Przewodnictwo gazów.

Czynniki jonizujące. Rozkładanie przez wpływ i iskrę. Napięcie iskrzenia. Prądy w gazach rozrzedzonych. Promienie katodowe, ich własności. Elektron. Promienie Röntgena, promienie kanalikowe, ich własności. Elektrony wysyłane przez ciała żarzące. Łuk elektryczny, lampki trójelektrodowe. Przewodnictwo gazów pod wyższym ciśnieniem. Jonizacja. Charakterystyka prądu. Jonizacja prądu zderzenia. Ciała promieniotwórcze.

Podręczniki:

1. A. Witkowski i Zakrzewski — Zarys fizyki.
2. W. Natanson i Zakrzewski — Nauka fizyki.
3. E. Warburg — Zasady fizyki (Tłóm. S. Bouffal).
4. A. Turpain — Leçons elementaires de physique 2 vol.
5. von Lommel — Lehrbuch der Experimentalphysik.

VII. Chemja nieorganiczna.

- I. Pierwiastki chemiczne. Ich podział i występowanie w przyrodzie.
- II. Ogólne własności fizyczne ciał.
Własności gazów. Własności cieczy. Ciała stałe.
Zjawiska dyfuzji. Kinetyczna teoria materji.
- III. Mieszaniny ciał. Roztwory.
Ogólne własności mieszanin. Własności roztworów. Ciśnienie osmotyczne.
- IV. Tlen. Ozen. Tlenki. Energja chemiczna.
Tlen. Tlenki. Wodorotlenki. Zasady, kwasy. Sole.
Ozon. Zjawiska allotropji. Energja chemiczna.
- V. Ilościowe prawo zjawisk chemicznych (Cz. 1).
Hipoteza atomistyczna. Znakowanie chemiczne.
Prawo zachowania masy. Prawo stosunków stałych i wielokrotnych.
Równoważniki. Hipoteza atomistyczna. Drobin. Atomy.
- VI. Wodór, kataliza. Prawo działania mas.
- VII. Woda. Dwutlenek wodoru.

VIII. Ilościowe prawa zjawisk chemicznych (Cz. II).

Hipoteza Avogadry.

Prawo stosunków objętościowych. Metody oznaczenia gęstości gazów i par.

IX. Chlorowce: chlor, brom, jod i fluor; połączenia ich z wodorem.

Kwasy tlenowe i beztlenowe.

Analiza miarowa.

Wartościowość Zjawiska elektrolizy.

Dysocjacja elektrolityczna. Połączenia chlorowców z tlenem.

Kwasy chlorowcowotlenowe.

X. Siarkowce: siarka, selen, tellur.

Siarka jako pierwiastek; połączenia z wodorem; z tlenem.

Szybkość reakcji.

Fabrykacja kwasu siarkowego. Inne połączenia siarki. Selen i Tellur.

XI. Azotowce i Argonowce.

1) Azot i Argonowce, powietrze. Połączenie z wodorem, z tlenem. Fabrykacja kwasu azotowego. Inne połączenia.

2) Fosfor, jako pierwiastek. Połączenie z wodorem, z tlenem, z chlorowcami.

3) Arsen, jako pierwiastek. Połączenie z wodorem, z tlenem, z chlorowcami.

4) Antymon, jako pierwiastek, w połączeniach.

5) Bizmut, jako pierwiastek, w połączeniach.

XII. Węglowce: węgiel i krzem.

1) Węgiel, jako pierwiastek. Połączenia z wodorem, z tlenem, z siarką, z azotem. Gaz świetlny. O płomieniu.

2) Krzem, jako pierwiastek, w połączeniach. Roztwory koloidalne.

XIII. Bor, jako pierwiastek, w połączeniach.

XIV. Ogólne cechy metali: cechy fizyczne, cechy chemiczne, otrzymywanie.

XV. Potasowce (Metale Alkaliów): ogólna charakterystyka, analiza widmowa.

1) Lit.

2) Sód: otrzymywanie, sole sodowe. Fabrykacja sody.

3) Potas.

4) Rubid i Cez. Sole amonowe.

XVI. Wapniowce (Metale ziem alkalicznych): ogólna charakterystyka:

1) Wapń: sole wapniowe. Szkło.

2) Stront i bar.

XVII. Magnezowce:

1) Beryl.

2) Magnez.

3) Cynk.

4) Kadm.

XVIII. Glinowce: Glin: otrzymywanie, związki glinowe, wyroby gliniane i porcelanowe.

XIX. Żelazowce:

1) Żelazo i metalurgia żelaza, związki żelazawe i żelazowe.

2) Nikiel i Kobalt.

XX. Chrom i Mangan.

XI. Cyna i ołów.

XXII. Miedź. Rtęć. Srebro i złoto.

- 1) Miedź: otrzymywanie; związki miedzi(owe).
- 2) Rtęć.
- 3) Srebro: otrzymywanie, związki, fotografia.
- 4) Złoto.

XXIII. Platynowce: platyna, pallad i t. d.

XXIV. Układ perjodyczny pierwiastków.

XXV. Pierwiastki promieniotwórcze.

Uran. Rad. Tor.

Podręczniki: Chemja nieorganiczna — Brunner i Tołłoczko.

albo — Smith.

albo — Hollemann.

U w a g a: Egzamin wstępny będzie polegał na sprawdzeniu solidnych wiadomości kwestji najbardziej zasadniczych i ogólnych wiadomości opisowych kwestji, zaznaczonych w programie za pomocą podkreślenia. Uzupełnienie, rozszerzenie, uzasadnienie i pogłębienie tych wiadomości będzie w pierwszym semestrze studjów w Wyższej Szkole Intendentury.

Załącznik Nr. 4 (C) do
poz. 213 Dz. Rozk. Nr. 15.

K U P O N.

WYŻSZA SZKOŁA INTENDENTURY

Ten kupon zostaje wypełniony przez
kandydata i wręczony przewodniczą-
cemu Komisji Egzaminacyjnej.

Nazwisko i imię

Stopień wojskowy

Przydział

Dokład

O. K.

Nr.

Nr.

Tu i na następnych stronach rozpoczyna się opracowa-
nie tematu. Po skończeniu kandydat oddaje pracę bez żąd-
nych podpisów jednemu z członków Komisji Egzaminacyjnej.

Kandydat otrzymuje tyle arkuszy papieru ostemplowa-
nych i ponumerowanych, ile ma do wypracowania zadań,
poza tem czystych arkuszy papieru — w miarę potrzeby.